

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobkyně: **I. F.**

zastoupena advokátem Mgr. Ing. Karlem Mockem
sídlem Nádražní 923/118, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2024 č. j. MSK 171241/2024, ve věci
přestupku proti občanskému soužití

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou krajskému soudu dne 3. 3. 2025 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2024 č. j. MSK 171241/2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 11. 2024 č. j. MUFO 94319/2024, jímž byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c)

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné, neboť jeho argumentace je neúplná a nedostatečná s ohledem na provedené důkazy a skutková zjištění z nich učiněná. Správní orgán I. stupně svévolně hodnotil důkazy a nedostatečně zdůvodnil závěry z nich učiněné. Žalobkyně napadla vyhodnocení skutku č. 1 i skutku č. 2. U skutku č. 1 byla žalobkyně obviněna z házení tří kusů betonu, resp. kamení na pozemek p. L. Žalobkyně odmítla kamerový záznam p. L. jakožto klíčový důkaz, neboť z něj nelze učinit závěr, že by žalobkyně házela, tedy úmyslně metala, kamení či kousky betonu na sousední pozemek. Žalobkyně v inkriminovaných časových intervalech prováděla běžnou práci na svém pozemku týkající se porostů a ometání spadných větviček z její strany plotu. Žalobkyně připouští, že se mohl dostat při ometacích pohybech nějaký kámen na druhou stranu plotu, což jde vidět i z kamerového záznamu p. L. Z toho však nelze dovozovat úmyslné jednání žalobkyně. Žalovaný se nijak nevypořádal s námitkami žalobkyně poukazujícími na to, že z provedených důkazů kamerovými záznamy správní orgán I. stupně učinil nesprávní skutková zjištění. Ohledně skutku č. 2 (vyvěšování fotografií na stromcích na pozemku žalobkyně) žalobkyně uvedla, že se jednalo o její demonstrativní jednání poukazující na dlouhodobou zvědavost souseda, který poměrně často a dlouhodobě nakukuje přes plot a maskuje to pořizováním kamerových záznamů či fotografií plotu ze strany pozemku žalobkyně, proti čemuž se žalobkyně dlouhodobě ohrazuje. Uvedené je zoufalým pokusem, jak upozornit souseda na jeho jednání, které je žalobkyni nepříjemné. Žalobkyně má za to, že vyvěšením demonstrativních obrázků na svém pozemku nepřekročila rámec přestupkového práva. Správní orgán I. stupně nevyhodnotil, že mezi žalobkyní a jejími sousedy manžely L. jsou dlouhodobě špatné vzájemné sousedské vztahy, kdy L. mohou mít reálný zájem na tom, aby nějakým způsobem ublížili žalobkyni. Žalobkyně závěrem uvedla, že nebyla naplněna skutková podstata přestupku, jelikož u skutku č. 1 není dána jeho objektivní ani subjektivní stránka a u skutku č. 2 se nejedná o přestupkové jednání.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobkyně namítá prakticky totéž, co učinila v odvolání. Žalovaný nepovažuje její námitky za důvodné a má za to, že se se vším rozporovaným vypořádal v napadeném rozhodnutí, stejně jako správní orgán I. stupně. Žalovaný dále uvedl, že relevantní a prokazatelné jsou tři kusy betonu (kamenů), které žalobkyně skutečně nějakým způsobem umístila na pozemek manželů L. Dle kamerových záznamů se jedná o případ uvedený na záznamu zvaném „záznam 0.40 přehazuje pod spodní deskou“, kdy z tohoto záznamu je zřejmé, že žalobkyně v čase 0:40 s opravdu prostrkává kámen pod deskami plotu na druhou půlku zídky plotu u L. Taktéž je prokazatelné prostrčení kamene na záznamu nazvaném „záznam 1.08 kámen nešel podvléct, přehazuje vrchem, dopadá na stříšku“, kdy v čase 0:10 s je ze záznamu patrná manipulace s kamenem na zídce a následně v čase záznamu 1 min 8 s je patrný přehoz kamene vrchem přes plot, kdy kámen dopadl na zídku plotu, kde zůstal. Žalovaný shrnul, že žalobkyně skutečně umístila přes plot tři kusy betonu za účelem jakési „výchovné lekce“. Takto konala úmyslně, aby si soused uvědomil, že údajně neuvedl pozemek do původního stavu. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobkyně si při svém jednání počínala značně neohleduplně a razantně, když

z kamerového záznamu je zjevné, že poměrně těžké kameny se ještě kutálejí po zídce a žalobkyně navíc spustila kámen ze shora, aniž by projevila snahu náraz kamene zmírnit, např. postavit se na zídku a kámen přendat, což dle žalovaného svědčí o tom, že žalobkyně se nezaobírala následky svého jednání, byla srozuměna s tím, že kameny mohou spadnout do trávy případně mohou zídku poškodit, když kámen spuštěný přes vrchní hranu plotu byl natolik objemný, že jej nebylo možno prostrčit mezerou v plotě. Pokud žalobkyně namítla, že se jednalo o běžné ometání plotu a nějaký ten kamínek se mohl u souseda objevit, pak kamerové záběry hovoří o záměrném a úmyslném jednání, které žalobkyně potvrdila nejen svým jednáním zaznamenaným na kameře, kdy je patrný pohyb žalobkyně, jak postrkává a hází kameny mezerou v plotě nebo nad plotem, ale i slovy: „To je Váš bordel, L.“. Žalobkyně tak svým jednáním prokazatelně naplnila objektivní i subjektivní stránku přestupku schválnosti. Jestliže žalobkyně namítá, že žalovaný dostatečně nevypořádal všechny odvolací námitky, pak žalovaný konstatuje, že mu nepřišlo vhodné zaobírat se tím, zda se jednalo o prostrčení neb hození či vhození nebo dokonce přehození kamene. Vždy lze totiž ve výsledku shrnout, že žalobkyně hodila na sousední zahradu L. tři kameny, a to schválně a proti jejich vůli s úmyslem „výchovně“ na sousedy působit. Co se týká druhého skutku spočívajícího ve vyvěšování fotek souseda L. na živý plot, pak k tomuto jednání se žalobkyně přímo doznala. Žalovaný je přesvědčen, že takové jednání naplňuje znaky přestupku, tedy jednání, které je společensky škodlivé a současně protiprávní a které naplňuje znaky přestupku schválnosti, neboť se nejedná o standardní způsob řešení sporů. Z takového jednání se nelze vyvinut argumentací žalobkyně, že tak jednala z „výchovných důvodů“. Ani zdánlivě bohubilý účel nemůže ospravedlnit přestupkové nebo jakékoliv protiprávní jednání. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 1. 7. 2024 se dostavil ke správnímu orgánu I. stupně oznamovatel skutků L. L. a do protokolu uvedl, že na přelomu měsíce června a července 2024 měla žalobkyně naschvál házet kameny, popřípadě kusy betonu přes plot na zahradu oznamovatele a jeho manželky, a dále měla v blíže nezjištěném období do 27. 6. 2024 na dvou místech betonové zídky plotu, jehož jsou vlastníky oznamovatel a jeho manželka, natřít červenou barvou dva znaky. V souvislosti s tím oznamovatel uplatnil nárok na náhradu škody. Dále oznamovatel doložil fotografie a záznamy ze svého kamerového systému. Dne 23. 7. 2024 se oznamovatel dostavil znovu a rozšířil oznámení vůči obviněné o podezření ze schválnosti, kdy obviněná měla dne 2. 7. 2024 rozvěšovat na svůj živý plot, poblíž plotu L., čtyři fotografie, přibližně formátu A4, zachycující osobu oznamovatele, včetně různých textů, což oznamovatel opět vnímal jako schválnost. K oznámení doložil fotografie a videozáznamy pořízené mobilním telefonem. Přestupkové řízení bylo zahájeno dne 8. 8. 2024 a současně bylo nařízeno ústní jednání na den 28. 8. 2024, k němuž byli předvoláni žalobkyně a oznamovatel skutku jako poškozený. V závěru ústního jednání byla dána účastníkům řízení možnost se před vydáním rozhodnutí seznámit s jeho podklady a vyjádřit se k nim. Po ústním jednání předložili oznamovatel i žalobkyně v elektronické podobě další fotografie, popř. videa a správní orgán I. stupně

opět vyrozuměl oba účastníky řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně po vyhodnocení podkladů uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se obviněná dopustila tím, že dne 24. 6. 2024, v dopoledních hodinách (kolem 10:00 hodin), v obci K. p. O., ze své zahrady u rodinného domu čp. X, házela kameny (kusy betonu), postupně tři kusy, přes plot či nad betonovou podezdívkou plotu, na sousední zahradu u rodinného domu čp. X, ve vlastnictví manželů L. a D. L. a dne 2. 7. 2024, přibližně kolem 8:30 hodin, v obci K. p. O., na své zahradě u rodinného domu čp. X, na stromech či keřích tvořících živý plot, v blízkosti plotu sousedů L., vyvěsila minimálně čtyři fotografie, přibližně formátu A4 (zalaminovaný papír), zachycující osobu souseda L. L., a to s různými texty („co oni to tam mají; nejsou doma! Mám, nemám, vlez, nevlez, nemám helmu, co když spadnu?; koukám, čuším, špehuju, mají to tam pěkné, také bych chtěl mít zahradu upravenou, ovšem na práci už mi nezbývá čas“), to vše jako schválnosti vůči sousedovi L. L. Tímto svým jednáním úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila schválnosti. Správní orgán I. stupně uložil žalobkyni jako správní trest pokutu ve výši 3 000 Kč a náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Proti tomuto rozhodnutí bylo zmocněncem žalobkyně podáno odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. O přestupku proti majetku, tj. posprejování či pomalování zídky, bylo rozhodnuto samostatným usnesením tak, že řízení bylo zastaveno.

6. Dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, přestupku proti občanskému soužití se dopustí fyzická osoba tím, že se vůči jinému dopustí schválnosti.
7. Krajský soud se zabýval stěžejními námitkami žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, z čehož žalobkyně dovozuje nenaplnění subjektivní i objektivní stránky skutkové podstaty projednávaného přestupku (skutek č. 1). Argumentace správního orgánu I. stupně je dle žalobkyně nedostatečná, vnitřně nekonzistentní a nemající oporu v provedených důkazech. Nesprávně bylo rovněž posouzeno jednání u skutku č. 2, jenž dle žalobkyně není přestupkem.
8. Krajský soud při posouzení věci vycházel z důkazních prostředků obsažených ve správním spise, především z videozáznamu, na kterém lze jednání žalobkyně (skutek č. 1) zřetelně pozorovat (podsouvání/házení kamenů na sousedí pozemek), a dále (skutek č. 2) z fotografií (vyvěšené fotky p. L. s popisky na pozemku žalobkyně).
9. Ke skutku č. 1 krajský soud uvádí, že popis jednání žalobkyně na str. 4-5 prvostupňového rozhodnutí se shoduje s obsahem videozáznamu, z něhož jasně vyplývá, včetně verbálního projevu žalobkyně, že úmyslně vhodila či podsunula kameny, resp. úlomky betonu na pozemek manželů L. Její tvrzení, že kameny/kusy betonu pouze uložila na zídku a ty mohly při ometání plotu spadnout na pozemek oznamovatele, považuje soud za rozporné s obsahem videozáznamu, a proto účelové. Z pohledu naplnění skutkové podstaty přestupku je přitom nepodstatné, zda žalobkyně kameny na pozemek vhodila, podsunula či spustila. To, že se kameny dostaly na pozemek sousedů úmyslným jednáním žalobkyně, jak je prokázáno videozáznamem, žalobkyně nevyvrátila. Z jednání žalobkyně, jak sama uvedla, zjevně vyplývá její nespokojenost s neuvedením jejího pozemku do původního stavu před realizací plotu manželi L. v roce 2018. To však nezakládá žalobkyni právo domáhat se nápravy vlastním přestupkovým jednáním. Krajský soud se ztotožňuje s posouzením skutku správními

orgány obou stupňů s tím, že jednání žalobkyně nelze kvalifikovat jinak než jako úmyslně provedenou schválnost.

10. Ke skutku č. 2 soud konstatuje, že se shoduje se závěry správních orgánů obou stupňů, že fotografiemi, jež jsou součástí spisového materiálu, je také v tomto případě prokázáno naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití žalobkyní. Žalobkyně popsané jednání nijak nerozporuje, ani nepopírá, označila je jako demonstrativní s cílem poukázat na nevhodné chování souseda. Žalobkyně fotografie sice vyvěsila na své zahradě, ale takovým způsobem, aby byly viditelné z pozemku sousedů, což také dle vlastního tvrzení sledovala. Krajský soud shodně s žalovaným uvádí, že žalobkyně na vlastním pozemku může činit, co uzná za vhodné, ovšem jen do té míry, která nezasahuje do zájmu jiných osob. To, že žalobkyně vyvěšovala fotografie p. L. s různými zesměšňujícími či ironickými popisky, aby tak upozornila na jeho nežádoucí chování, správní orgány odůvodněně vyhodnotily jako schválnost, neboť s ohledem na veškerá skutková zjištění v této věci, tj. nejen samotné fotografie, ale také trvalé spory mezi sousedy a jejich negativní mezilidské vztahy, takové jednání ani jiným způsobem vyhodnotit nelze.
11. Krajský soud shrnuje, že na základě videozáznamů, fotografií a výpovědí p. L. a žalobkyně bylo prokázáno, že se skutky staly tak, jak je uvedeno ve výrocích rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Výpovědi p. L. soud považuje za konzistentní po celou dobu řízení. Ani vlastní skutková verze žalobkyně není s těmito výpověďmi v zásadním rozporu, když žalobkyně skutek č. 1 svými žalobními tvrzeními nevyvrátila a skutek č. 2 nerozporovala. Soud neshledává žádný prostor pro úvahu, že se skutky mohly odehrát jinak. Žalobkyně svou verzi skutku č. 1 zakládá toliko na tvrzeních, které soud považuje za zcela lichá, nemající oporu ve spisovém materiálu, ani v provedených důkazech. Krajský soud rovněž nesdílí názor žalobkyně, že skutkem č. 2 nebyla naplněna skutková podstata předmětného přestupku. Popsané jednání nelze označit za bagatelní, bez potřebné intenzity a tedy neškodné, neboť překračuje meze řádného občanského soužití. Žalobkyně si musela být vědoma, že jde o jednání obtěžující, zesměšňující a ironizující a záměrně jím sledovala nějakou zpětnou reakci. Její jednání tedy bylo demonstrativní a schválné, takže jím byla naplněna skutková podstata daného přestupku. Označené důkazní prostředky představují ucelený soubor na sebe navazujících důkazů, které prokazují skutkový děj a naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku.
12. Pro úplnost krajský soud doplňuje, že na základě odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů má za to, že se tyto dostatečně vypořádaly se všemi námitkami žalobkyně řádným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem.
13. Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu soudního spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. srpna 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně